

kiwi

Stáž ve Finsku

Jarmark

Barevný týden

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Vážení čtenáři,
pro školní rok 2019/20
opět radnice MČ Praha 4
vyhlásila akci „Dělá víc, než
musí“. Záštitu nad ní převzala
paní starostka Irena Michalco-
vá. Završením této akce je oce-
nění dětí škol Prahy 4, které

jsou něčím výjimečné, a repre-
zentují tak i Prahu 4, něco jako
„čestní občané“.

Pokuste se za svou třídu vybrat
ze svého středu osobnost, co
dělá více, než musí. Jistě máte
ve svých kolektivech úspěšné
sportovce, reprezentanty, kteří
tráví spousty času tréninkem a
závoděním. Jistě máte zajímavé
spolužáky, co se věnují výtvar-
nému umění, dramatice, muzice
a vystupují se svým uměním.
Možná jsou mezi vámi žáci, co
překonali těžkou nemoc, co
překonali sami sebe či osud a
poprali se se svízelnou situací.
Možná jsou mezi vámi ti, kteří
vynakládají spoustu energie na
překonání problému či handicapu.
Možná se mezi vámi skrý-
vají „dobří andělé“, kteří nená-
padně a nezištně pomáhají

ostatním. Možná jsou mezi vá-
mi reprezentanti školy či Prahy
4, na co sáhnou, to se jim da-
ří... Pátrejte po nich, možná ani
pátrat nemusíte, víte o nich
vše. Akce se započítává do
školní hry. Vytvořte profil vaše-
ho „reprezentanta“. Na max. A3
nalepte jeho – její fotku, popište
ho nebo ji a profil odevzdejte
řediteli do 27. 1. 2020. Dne 31.
1. budou vyvěšeny profily kan-
didátů ve spojovací chodbě a na
celoškolním setkání budou no-
minováni představení. Každý
pak bude moci hlasovat pro
svého favorita. Vítěz bude po-
zván na nuselskou radnici k
předání cen a uznání.

Přeji vám krásné Vánoce, hod-
ně radosti o prázdninách a v
novém roce 2020 štěstí, zdraví
a úspěchy!

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Rozhovor s ředitelem školy o školství ve Finsku	3-9
Jarmark	10-12
Barevný týden	12-14
Vánoční sbírka pro útulek Mělník	14
Zkusme to!	15
Mikuláš ve škole	16
Florbal	17
Basketbal na Praze 4	18
Pražský glóbus	19
Fotosoutěž	19-20
Vyšehradský hřbitov	21-22
Anežský klášter	23
Tučňáci v senátu	24
Knihovna na Opatově	25
Adventní svátky	25-26
Adventní dílna	27
Malováno gumou	27
Vánoční koncert	28

Redakce

**Linda Felgrová, Nikola Sedláčková, Lucie Hošíková, Marie Anna Jechová,
Jonáš Přenosil, 6. L; Jan Myslíl, 7. H; Josefina Černovská, Klára Slámová, Marek
Chudoba, 8. G; Petr Podlešák, 3. Z**

Fotografie a jejich úprava Blanka Štěrbová, pokud není uvedeno jinak.

Rozhovor s ředitelem školy o stáži pedagogů ve Finsku

Josefina Černovská, Klára Slámová a Marek Chudoba, 8. G

Dověděli jsme se, že jste naši školu přihlásil do nějakého vzdělávacího kurzu v Helsinkách. Byli bychom rádi, kdybyste nám řekl něco na úvod, abychom věděli, na co se máme vlastně ptát.

Naše škola se zapojila do programu, který vyhláší Praha, hrazeného z fondu EU. Jde o podporu dětí, které mají odlišný mateřský jazyk a o děti, které mají nějaké vzdělávací problémy. Jeden z těch programů byla stáž v cizí zemi, kde jsme si přes moji kamarádku sehnali kontakty na vzdělávací instituce v Helsinkách.

Jel jste tam sám, nebo jel s vámi nějaký učitel?

Jelo nás tam 10. Taky z toho důvodu bylo vyhlášeno na čtvrtek a pátek 31. 10. a 1. 11. ředitelské volno. Jeli jsme do několika škol. Já jsem tam byl v roce 2018, to jsem byl cestu zařizovat.

Jak dlouho jste uvažoval o tom, že naši školu do takového programu zapíšete?

Ty nápady podívat se jinam, jak to tam funguje, mě napadají od doby, co jsem začal dělat ředitele. Říká se tomu stínování, shadowing. Byli jsme už ve Švédsku, Holandsku, Maďarsku, Polsku, Dánsku, Anglii, Itálii, v Německu. Teď jsme jeli do Helsinek, protože Finsko vykazuje největší úspěchy ve srovnávacích testech.

Na jak dlouho jste tam jeli?

Programem byla čtyřdenní stáž ve školách. Taky jsme měli čas podívat se, jak se tam žije, jaká je tam kultura.

Mají tam odpolední vyučování?

Mají, mnohdy do pozdních hodin, ale mají víc volna v průběhu školního roku. Třeba prázdniny začínají druhý týden

v červnu a končí ve 2. nebo 3. týdně v srpnu. Využívají doby, kdy je tam vlastně pořád den. V zimních měsících je tam vlastně pořád noc. Přesto z toho nejsou nadšení. V létě se často seberou a jednou k nám nebo do Chorvatska, aby si lehli do trávy a pozorovali noční oblohu, kterou tam nemají.

Je odlišná výuka u nás a ve Finsku?

Mysleli jsme si, že budou odlišnosti, ale zjistili jsme, že to zas tak velký rozdíl není. U nás třeba řada projektových střed je podobná některým jejich způsobům výuky. Mají některé odlišnosti v délce hodin. Soubor učitelů si rozhodne i o tom, že je třeba nějakou látku vysvětlit intenzivně, tak to udělají v kratší, dvacetiminutové hodině. Pak mají hodinu dlouhou, třeba šedesátiminutovou. Setkají se tam třeba dvě třídy, učitelé a asistenti hodně spolupracují. Po nějaké přednášce se rozdělí do skupin a v nich to téma rozpracují.

Mají cizí jazyky?

To nás hodně překvapilo. Kromě finštiny mají i švédštinu, protože tam žije asi 10 % Švédů. Do roku 1808 bylo Finsko součástí Švédska, v tom roce je anektovali Rusové. Teprve od roku 1918 mají samostatný stát jako my. Mají tam zákon, podle kterého v oblastech, kde žije víc obyvatel jiné národnosti, učí i druhý jazyk. I v Helsinkách najdete zastávky s nápisy i ve švédštině. Švédsky se učí od 6. třídy. Anglicky se učí od 1. třídy. Ale není to pravidlem, to záleží na každé škole. Od 7. třídy mají ještě další jazyk – ruštinu, němčinu, francouzštinu a další jazyky. Děti, které mají rodiče z jiného státu – jsou tam Rusové, Estonci, Afghánci, Somálci, Syřani – by těch jazyků měli hodně, ti jsou z nich „zamotaní“.

Byli jste se podívat na jedné škole?

Vystřídali jsme se na několika školách. Jedna škola je pilotní, nově postavená. Tam jsou prostory neuvěřitelné, o takových se nám ani nezdá. Tamní paní ředitelka je součástí nové změny, kterou teď ve Finsku dělají. Takže do té školy často chodí studenti a učitelé z jiných škol na přeškolení v metodách výuky. Ta škola zatím není úplná. Chybí jim zatím 8. a 9. ročník. Byli jsme i v jiné škole, ve které je asi 950 žáků, ta byla hodně podobná naší škole způsobem výuky i rozložením. Ne ale podobná ve smyslu školní jídelny nebo jaké děti se tam vzdělávají. Mají tam speciální sektor pro děti na vozících nebo pro děti postižené. Nebo děti s hodně nízkým intelektem. U nás by patřily do speciální školy. Pro takové děti je hodně důležitý pocit, že chodí do školy, ne do ústavu. Taky jsme byli ve škole, kterou jsme ale viděli bez dětí. Ta je v psychiatrické léčebně. Děti tam docházejí ambulantně nebo jsou v té léčebně se svými psychickými poruchami. Je tam asi 120 dětí, taky v nově postavené škole.

Kolik dětí chodí do jednotlivých tříd?

Je to podobné jako u nás. Ve třídách je kolem 25 až 30 dětí. Některé předměty jsou půlené nebo vytvářejí skupiny věkově prostupných ročníků. Mysleli jsme si, že je tam ve třídách méně dětí, ale byli jsme překvapení, že je jich tam hodně.

Jak tam fungují školní jídelny?

Finský model je hodně prosociální, takže tam mají obědy zdarma. Mají trochu problém s tím, že se tam obědy neodhlašují, takže se vyvábí až moc. Pak se to předává do nějakých sociálních ústavů, pro bezdomovce a podobně. My jsme byli na jídle, kdy byly dva druhy hutné polévky – jako naše bramboračka vylepšená o maso a dýňová. To záleží na tom, jestli jsou děti vegetariáni nebo mají nějaké náboženské přesvědčení, které jim zakazuje určitý druh masa. Děti si samy nabírají polévku z nádob. Taky si po sobě samy uklízejí tácy. U toho jsou vždycky služby žáků 8. a 9. ročníku. K polévce jsme si mohli namazat knäckebrot máslem a byla tam na-

krájená okurka. Myslím si, že u nás je jídlo připravováno jako v restauraci, kdežto tam to byla forma bufetu.

A chutnalo vám tam?

No, že by mě to jídlo oslovilo, to ne. V dalším týdnu měli už asi lepší jídla, to si děti mohly napsat, co by chtěly. To ale už bylo cenově asi jinde. Jídlo tam stojí asi 6 Euro. U nás vychází jídlo v podstatě na 1 Euro.

Mají tam volitelné předměty?

Mají. Několik volitelných předmětů i hodně možností, co se týká praktických dovedností, které jim pomáhají v přechodu na střední školu. Hodně dbají na práci rukodělnou, mají sadu různých šicích, vyšívacích strojů, dílny, tiskárny, chemickou laboratoř, takže se učí praktické dovednosti jako je údržba domácnosti a podobně. Mají vybavu na to, aby volitelné předměty mohly být hodně pestré.

Kteří učitelé Finsko navštívili?

Byli tam učitelé z 1. i 2. stupně, speciální pedagožka, asistentka, abychom mohli zachytit celý fungující systém, který jsme chtěli sledovat. Teď o tom budeme psát zprávu a připravovat prezentaci pro učitele, kteří neměli možnost tam jet. Bude i pro rodiče a přístupná na našich webových stránkách.

Taky mají projekty podobné našemu Edisonovi?

To jsem úplně nezaregistroval. Ale tím, že jim tam chodí hodně dětí cizinců, studentů a mnohdy i rodiče z jiných států, tak tam vlastně ten projekt probíhá průběžně.

A jak jste se tam domlouvali?

Jednak anglicky a jednak kupodivu i česky, protože v Helsinkách je hodně lidí, kteří tam odjeli za prací. Nebo jsou tam lidé, kteří studovali v Praze – historii nebo žurnalistiku. Taky jsou tam lidé, kteří se tam oženili nebo vdali. Takže jsme měli možnost setkat se s Českou, která se před 20 lety provdala za Fina. Spolu dvojjazyčně vychovávají dcery.

Paní pracuje v knihovně, kde připravuje programy pro školy a pro mládež.

Bydleli jste v hotelu nebo u rodin?

Bydleli jsme v hotelu. V rodinách jsme nechtěli otravovat. Zvali jsme je, aby se taky přijeli podívat k nám. Tak uvidíme. Říkali nadšeně, že by rádi... Zajímavé jsou tam některé věci, které by člověk ani nečekal. Velmi oblíbené jsou tam tramvaje Škoda. Velmi populární restaurace hned u hlavního nádraží se jmenuje Vltava, tam vaří česká jídla. O kus dál, v zábavním parku, je bar Zetor, tam zase jsou jenom česká piva. Velmi mile mě překvapilo, jak hodně o nás ví. A my o nich málo.

Mají tam taky akce jako u nás, třeba jarmark nebo zahradní slavnost?

Ano, taky tam takové věci dělají. Třeba vánoční koncert, zahradní slavnosti - pokud má škola zahradu, nebo na hřišti. Je vidět, že společné akce dělají. Buď celá škola, nebo v rámci ročníku. Co prakticky vůbec nedělají, jsou vícedenní výlety. Maximálně lyžák, v jejich případě nejspíš na běžky, protože tam moc nejsou hory.

A výlety do zahraničí?

No, pokud je nějaká stáž, tak možná někam vyjedou, ale málokdy. Tím, že mají ve školách hodně cizinců, mají možnost komunikovat v cizích jazycích. Angličtinou se dorozumíte velmi dobře, je to vlastně druhý jazyk. I televize tolik nedabuje, musíte si předvolit případné titulky. Motivace učit se anglicky je dobrá. My jezdíme do zahraničí kvůli angličtině, tam vlastně jezdí angličtina k nim. A je to tak levnější. Dost je zajímavé zavádění technologií do života. Karty, mobily fungují jako prostředník mezi občanem a službami. Ve školách asi na 3 žáky připadá tablet nebo notebook. Hodně jsou samostatní. Žáci, třeba družáci nebo třetáci, si dojdou pro tablet, pokud potřebují vyhledat informace. Po skončené hodině ho zase zapojí do elektriky, aby se nabíjel a byl připravený na další den. To mi připadá velice správné. Neexistuje, aby dětem nosili rodiče taš-

ky nebo za ně dělali kdeco. Je tam velký tlak na samostatnost. Myslím si, že to je jeden z důvodů, proč jsou tak úspěšní. Děti jsou vedeny k zodpovědnosti za sebe sama od 5, 6 let.

Kolik hodin tam mají tělocvik?

Mají hodin jako my. Ale každou velkou a polední přestávku musí být venku. Jen když klesne teplota pod -20 °C, mohou být vevnitř. Po 10. hodině je pauza, při které se venku vyskotačí, proběhnou, vymrznou. Takže toho pohybu mají poměrně hodně. Není tam nějaké povalování na židli a hraní s mobilem. Musejí všechno nechat a jít ven.

Ty děti jsou asi hodně otužilé.

Ano, otužilost tam je. Na každém rohu jsou sauny, to je už historická tradice. Když jsme tam byli, sněžilo a lidi skákali do moře, plavali a pak se vraceli do sauny. Takže otužilost je tam na poměrně dobré úrovni.

Jak se tam vysvětluje látka? Jak to pojmají učitelé? Jako školu hrou?

Škola hrou ve smyslu, že se žák musí vžít do role, kterou jednou bude mít ve společnosti. Takže tam to funguje tak, že učitelé zadají problém a žáci si na to musejí přijít sami. Když si nevědí rady, tak jdou za učitelem nebo někým jiným a o radu požádají. Ti se snaží ho navést k řešení problému. Není to tak, že si ráno něco zapíšete, pak se to naučíte z paměti, abyste to mohli napsat do testu. Je to spíš o tom, jak najít cestu k vědění. Tak to na mě působilo. Samozřejmě jsou věci, které se člověk musí naučit z paměti, třeba slovíčka. I to jsme viděli.

Jak se tam učí dějepis při té samostatnosti ve vyučování?

Dějepis jsme zrovna neviděli. Ale je fakt, že historie toho státu je zajímavá a dotýkají se jí i při jednotlivých diskusích. Viděli jsme, že si jedna asistentka z Iráku připravila prezentaci a některé věci se dotýkaly historie. Následně to přirovnávali k událostem v Helsinkách nebo v Evropě. Někdy tam historii učí i

tak, že ji aplikují na současnost.

Měli jste volný den?

Ano, jeli jsme se podívat na Suomen Lina, to byla vojenská pevnost, vodní tvrz. Patřila Švédům, pak ji dobyli Rusové. Stala se symbolem Finska. Suomi je finsky bažina. Projeli jsme se tramvaji po secesním městě. Taky jsme se chtěli podívat na olympijský stadion. Ten se bohužel zrovna rekonstruoval. Chtěli jsme se podívat na místa, kde získal úspěchy náš Zátopek. Pro ně je to jméno zajímavé. „Zaato“ znamená „pohádkový“ a „pek“ je „muž“. Takže když na něj volali, dobře se jim to vyslovovalo. V Helsinkách vyhrál tři zlaté olympijské medaile, tak byl opravdu pohádkový. A stále na něho vzpomínají.

Procházejí se ve městě sobí?

Do Helsinek se sobí asi nedostanou. Ale viděli jsme hodně veverek, které jsou odlišné od našich. U nás jsou zrzavé nebo černé. Tam jsou lehce do hněda. Byli jsme ve skanzenu. Tam jsme si chvíli připadali jako v pohádce o Mrazíku. Zaujala nás stavba, kterou určitě znáte. Baba Jaga je v chaloupce na kuří nožce. Dověděli jsme se, proč se ty boudy tak stavěly. V lese, pro případ, že by nějakého lesníka chtěl napadnout vlk nebo medvěd. Vylezl nahoru po žebříku, ten pak shodil dolů. Medvěd, pokud vylezl po kůlu, dál se už přes podlahu nedostal. Bylo to postaveno tak, aby tam mohli přečkat dobu, než to medvěda otrávil a odebral se pryč. Tyto budky na jedné nožce mají reálný základ v boudičkách pro dřevaře, lesníky a myslivce.

Byli zaměstnanci škol k vám přátelští?

Určitě, ale celkově na Fínech bylo vidět, že jsou velmi milí a vstřícní. Když nás ve škole děti viděly, tak si k nám třeba přisadaly a diskutovaly s námi. Nebály se hovořit. To bylo pozitivní.

V kolik hodin začíná vyučování?

Začínají zhruba v půl deváté. Ale děti tam chodí už od osmi. Začínají tak, že

mají puštěné něco jako u nás Zprávičky, které připravuje helsinský odbor školství, nebo do toho programu můžou přispívat jednotlivé školy. Něco natočí a pustí to tam. Pouštějí tam krátké filmy nebo písničky. Většinou v angličtině, protože mají tezi, že angličtina se nemá učit jen v hodině angličtiny, ale má prolínat i dalšími předměty. Takže mají třeba části hodin tělocviku v angličtině. Nebo přestávky a v době před vyučováním poslouchají pořady v angličtině.

Žáci mají svoje skříňky?

Je to podobné jako u nás. Na prvním stupni to nemají až tak zabezpečené. Druhý stupeň má svoje skříňky, které jdou zamknout. Taky tam mají zamykací šuplíky. Když se třídy stěhují, šuplíky převezou tam, kde je potřebují. To bylo v té nové škole, kde mají jakási „výuková hnízda“ přizpůsobená výuce. Když chtějí třeba probírat něco, co se týká geografie, přesunou se tam, kde se budou učit a šuplíky si převezou s sebou. Nebo mají příruční knihovničky, do kterých se uloží knížky, encyklopedie, které budou potřebovat celý týden při výuce. Knihovničky jsou všude. Ale to mají i u nás ve třídách paní učitelky, aby si děti mohly najít to, co potřebují.

Máme to chápat tak, že se učitelé střídají na jednotlivé hodiny u tříd, které zůstávají na stejném místě?

To ne, taky se střídají. Někdy mají jednoho učitele, ale i ve třídách na prvním stupni má učitel jednu třídu a pak druhou. Mnohdy je to taky podle zájmu učitelů. Viděli jsme jednu přednášku, po které se děti rozdělily do tří tříd a všechny se pak učily to samé – jak se má správně namalovat portrét. Bylo to podle metodiky připravené odborem školství, stažené z internetu. Každá třída to ale uchopila jinak: někdo video nejdříve ukázal, pak to dělali. Druhá učitelka to vysvětlila, pak to děti samy zkoušely, pak viděly video. Každý měl svůj postup, záleželo na učiteli, co mu vyhovuje nejvíce. Nebo možná i on uzpůsobuje postup podle toho, jaké jsou děti, jestli jsou víc induktivní nebo deduktivní, jaký

algoritmus myšlení mají nastavený.

Mají nějak zaměřené třídy?

Ne, třídy ani školy nejsou nijak zaměřené. Mají prostě 1. – 9. ročník. Nejsou tam víceletá gymnázia. Nemají žádné výběrové, rádobý jazykové školy. Mají tam soukromé školy, které se platí. Nadaci, která školu spravuje. Ty se profilují. Ale státní školství není selektivní. Snaží se tam integrovat všechny žáky od nejnadanějších až po ty, které potřebují nějaký vzor, aby vůbec byly schopny sebeobsluhy a žít ve společnosti.

Mají předmět domácích prací?

Ano, měli tam úžasně vybavenou kuchyň. A taky pračku, takže se tam musejí naučit práť. Mají tam všechny základní spotřebiče, které se objevují v domácnosti.

Funguje tam výuka tak, že se třída rozdělí na dvě poloviny?

Ano, a funguje to i tak, že dostanou nějaký úkol, na kterém pracují ve dvojicích nebo trojicích. Najdou si svoje hnízdečko, kde si něco zpracovávají. Nebo

s nimi pracuje nějaký asistent, když potřebují pomoc. Budeme to celé vyhodnocovat a budeme hledat možnosti, jak to pozitivní využít tady ve škole.

S ohledem na právní systém a nějaké zásady se budeme snažit výuku zmodernizovat podle příkladu, který jsme ve Finsku viděli.

Budeme už muset jít do hodiny, proto vás poprosím, jestli byste mohli nějak shrnout staž ve Finsku.

Každý pobyt kdekoliv jinde, a nemusí to být zrovna cizina, může pro nás pedagogy mít přínos. A může to být třeba jen jedna kvalitní věc, která se někde osvědčila. Může to pro nás být velký posun. A může to být přínos i pro žáky a jejich výstup. Co jsme tam viděli, nám dokázalo, že cestu, kterou jsme si zvolili v rámci našeho školního vzdělávacího programu, jsme zvolili dobře, je to to, co ve Finsku tvoří výsledky. Máme rezervy ve vybavení a některých aktivitách, které tady taky můžeme aplikovat. Taky to zkusíme. Brzy to uvidíte.

Děkujeme vám za rozhovor. :-)

Foto: Daniel Kaiser

Stalo se ve škole

Jarmark

Daniel Kaiser

JA R M A R K dopadl neuvěřitelně. Podařilo se prodat zboží za 135 544 Kč (!)

Blahopřeji k vytvoření atmosféry, dáreků, občerstvení a výtěžku! Každé třídě z jejich

výtěžku je připsáno 10 % do třídního fondu. Podle průměrného výnosu jsou třídám přiděleny 1 – 3 body. 0. - 4. ročník navrhne k využití částku 55 541 Kč a 5. - 9. ročník navrhne využít 48 441 Kč.

Barevný týden

Redakce

Třída Andulek – 9. A – vyhlásila akci Barevný týden. Pět dní na konci listopadu jsme postupně chodili do školy

v oblečení modré, černé, červené, zelené a růžové barvy. Na svém oblečení si dali záležet hlavně mladší žáci.

Vánoční sbírka pro útulek Mělník

Petr Podlešák, 3. Z

Naše škola uspořádala v listopadu vánoční sbírku pro útulek Mělník, kde jsou opuštění pejsci a kočky. Pro zvířátka v útulku se nám podařilo vybrat hodně věcí, hlavně velké pytle krmiva, piškoty, kapšičky, hračky a staré povlečení a i ručníky. Bylo toho několik krabic, skoro se nám vše nevešlo do auta.

V pátek 29. 11. 2019 jsme věci do útulku v Mělníku odvezli. Paní, které se v útulku o zvířata starají, měly obrovskou radost, že jsme jim pomohli. Hodně nám děkovaly a

poděkování zveřejnily i na jejich facebookových stránkách: „Vždy nás velmi potěší, když si na naše chlupaté svěřence někdo vzpomene a rozhodne se jim udělat radost, byť jen starým povlečením. Dnes nás navštívili zástupci dětí ze ZŠ Jižní Spořilov. Dovezli hromadu piškotek, mlsek, hraček, granulek, ručníků a jiných potřebných věcí pro naše zvířátka. Všem, kteří se do sbírky zapojili, moc děkujeme.“

www.facebook.com/utulekmelnik/

Zkusme to!

Michal Nedelka

V úterý 3. 12. 2019 jsme zahájili hodinu občanské výchovy v 6. K tím, že jsme se doslova a do písmene zanořili do tří košů z blíže nespecifikovaných učeben. Nutno doplnit, že se jednalo o obsah tří exemplářů, naplňovaných toho dne až do naší 8. vyučovací hodiny. Asi se budete ptát, co že jsme to v nich hledali za štěstí či poklady nevyčísitelné hodnoty. Důvod je však prozaicky prostý.

V rámci experimentu jsme si chtěli ověřit, jak jsme na tom s tříděním odpadu na 2. stupni. Počáteční optimismus přebil šok, údiv, zhnusení a nelíčené zklamání. Z pouhých tří košů na smíšený odpad jsme vysbírali bezmála 30 plastových obalů různé provenience. Následně jsme vyfotili tři odpadkové koše ve třídách 1. poschodí. Obrázek si udělejte sami...

Tuto krátkou noticku prosím vnímejte coby určitý apel. Vy, žáci naší školy, představujete budoucnost našeho národa, vlasti a celé modré planety Země. V České republice se v současnosti podaří zrecyklovat přibližně jen 50 % těch plastových obalů, které se dostanou do žlutých kontejnerů. A to je žalostně málo! Nechceme-li, aby zbytek končil na skládkách či aby putoval coby „nevábná zásilka z ČR“ do zemí tzv. třetího světa, kde se může lehce ocitnout v moři, zkusme třídít. Je to nezbytně nutné, a pokud překonáme lenost či pohodlnost, můžeme se díky správnému třídění cítit lépe.

Vzhledem k závažnosti tématu zvažujeme vyhlášení dlouhodobé kampaně za zlepšení třídění odpadů na škole.

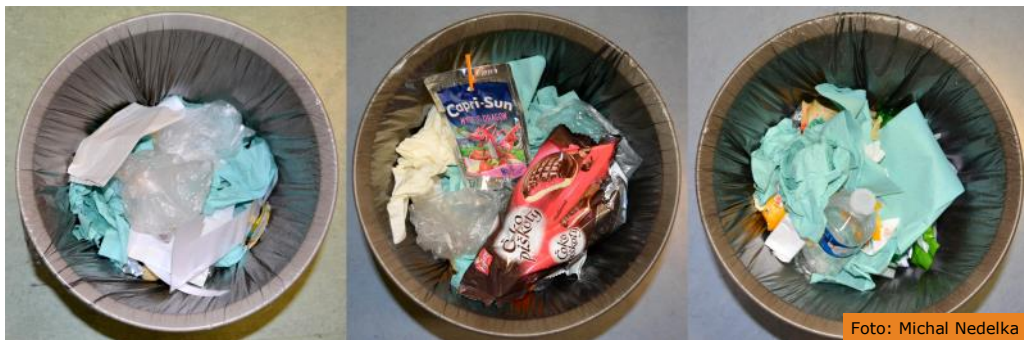

Foto: Michal Nedelka

Mikuláš ve škole

Foto: Táňa Sadirova

Naše úspěchy

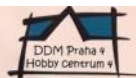
Florbal

Florbal IV. kategorie – chlapci - finále
27. 11. 2019 – Hamr Braník

Skupina E	Horáčkova	Jižní	Jitřní	Bitovská	Skóre	Body	Pořadí
ZŠ Horáčkova		2:0		1:1			
ZŠ Jižní	0:2		1:2	1:3	2:7	0	4.
ZŠ Jitřní		2:1		0:8			
ZŠ Bitovská	1:1	3:1	8:0		12:2	7	

Pořadí zápasů

	zápasy	škola	škola	začátek	skóre
3	1. 1 - 4	ZŠ Horáčkova : ZŠ Bitovská	8:30	1:1	
+	1. 2 - 3	ZŠ Jižní : ZŠ Jitřní	8:30	1:2	
3	3. 4 - 3	ZŠ Bitovská : ZŠ Jitřní	9:25	8:0	
4	3. 1 - 2	ZŠ Horáčkova : ZŠ Jižní	9:25	2:0	
4	5. 2 - 4	ZŠ Jižní : ZŠ Bitovská	10:20	1:3	
4	5. 3 - 1	ZŠ Jitřní : ZŠ Horáčkova	10:20	:	

Florbal IV. kategorie – chlapci
21. 11. 2019 – Hamr sport Braník

Skupina D	Augustin	Jižní	GYBU	Kunratice	Nový PORG	Skóre	Body	Pořadí
ZŠ sv. Augustina		0:8	0:6	0:1				
ZŠ Jižní	8:0		3:0	1:1	3:4	15:5	7	
GYBU	6:0	0:3		2:1	2:2	10:6	7	
ZŠ Kunratice	1:0	1:1	1:2		1:2	4:5	4	
Nový PORG		4:3	2:2	2:1				

HALA 4

	zápasy	škola	škola	začátek	skóre
1.	1-3	ZŠ sv. Augustina : GYBU		8:20	0 : 6
2.	2-5	ZŠ Jižní : Nový PORG		8:50	3 : 4
3.	3-4	GYBU : ZŠ Kunratice		9:15	2 : 1
4.	1-2	ZŠ sv. Augustina : ZŠ Jižní		9:45	0 : 8
5.	5-4	Nový PORG : ZŠ Kunratice		10:10	2 : 1
6.	2-3	ZŠ Jižní : GYBU		10:40	3 : 0
7.	1-4	ZŠ sv. Augustina : ZŠ Kunratice		11:05	0 : 1
8.	3-5	GYBU : Nový PORG		11:35	2 : 2
9.	2-4	ZŠ Jižní : ZŠ Kunratice		12:00	1 : 1
10.	1-5	ZŠ sv. Augustina : Nový PORG		12:25	:

Foto: Dušan Hubač

Basketbal na Praze 4

Andrea Dudrová

Letos naši starší žáci úspěšně reprezentovali školu v basketbalovém turnaji obvodního kola

Poprasku Prahy 4. Ve dvou dnech, 5. a 14. listopadu, odehráli 6 zápasů, ze kterých 4 vyhráli

(proti ZŠ Horáčkova, Jílovská, Kavčí hory a Plamínkové) a 2 prohráli (proti ZŠ Kunratice a PORG).

Celkově se umístili na pěkném třetím místě ze dvanácti přihlášených škol Prahy 4.

Největší zásluhu na tomto úspěchu má Adam Kopřiva, dále Roberto Enriquez, Dmytro Anel,

David Košík, Šimon Havelka, Daniel Kopřiva, Matyáš Trčka a Tomáš Maleček.

Blahopřejeme!

Foto: Andrea Dudrová

Pražský glóbus

Lenka Bílková

V říjnu na naší škole proběhlo již tradičně školní kolo zeměpisné soutěže Pražský glóbus. Školní i celoměstské kolo je složeno ze dvou částí – teoretické, která prověří všeobecné znalosti, a praktické, jejíž součástí je práce s mapou.

V kategorii A (6. a 7. ročník) soutěžilo 8 dětí, v kategorii B (8. a 9. ročník) 35 dětí.

Do soutěže se zapojili zástupci těchto tříd: 6. K, 6. L, 6. N, 7. H, 7. CH, 8. D, 8. F, 8. G a 9. A, 9. B, 9. C.

Nejúspěšnější řešitelé:

Kategorie A:

Cyril Hrdlička – 7. H

Angelika Divišová – 6. L

Adam Sobotík – 6. N

Kategorie B:

Jan Schwaller – 9. B

Josefína Kopalová – 9. A

Lucie Nosálková a Karolína Lavičková – 8. F

Vítězové školního kola v obou kategoriích postoupili do celoměstské části zeměpisné soutěže, která se konala v listopadu na Stanici přírodovědců, Praha 5.

Cyril Hrdlička obsadil 27. místo z 55 dětí – **3. místo mezi soutěžícími ze základních škol :-)**

Jan Schwaller skončil celkově na 9. místě z 54 účastníků ze ZŠ a víceletých gymnázií – **1. místo mezi soutěžícími ze základních škol :-)**

Blahopřejeme!

Fotosoutěž - Žijeme na Praze 4 rádi

Jan Myslíl, 7. H

Zúčastnil jsem se fotosoutěže Prahy 4. Do soutěže jsem měl poslat fotografie míst na Praze 4, které se mi líbí, nebo je využívám. Já bydlím na Spořilově, takže jsem fotil Spořilov. Nejdříve jsem vyfotil fotbalové hřiště pod restaurací Bříza. Poté jsem šel ke kostelu sv. Anežky, který jsem také vyfotil. Od kostela je dobře vidět celé Roztylské náměstí. Vedle kostela roste památný strom, který jsem musel vyfotit. Poslední fotku jsem

pořídil v Roztylských sadech. Vyhlášení této soutěže bylo druhého prosince na nuselské radnici. Bohužel jsem se ho nemohl zúčastnit, ale cenu za účast už mám doma. Tato fotosoutěž byla zajímavá a budu se účastnit i příští rok.

Fotky do soutěže poslal i Petr Podlešák z 3. Z. I on byl oceněn pamětním listem a balíčkem různých dobrot.

Tajemná socha

Roztylské sady

Hřiště pod rest. Bříza

Hřiště ZŠ Jižní

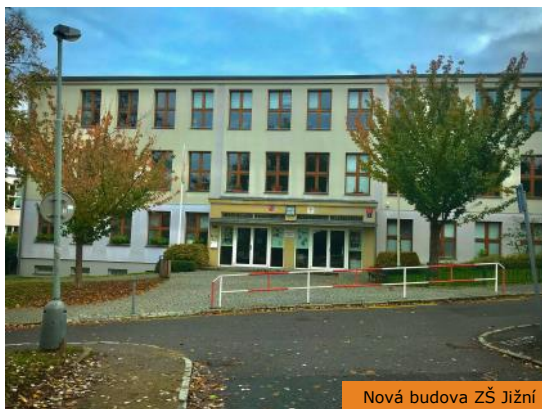
Roztylské náměstí

Kostel sv. Anežky české

Strom republiky

Nová budova ZŠ Jižní

Exkurze a výlety

Vyšehradský hřbitov

2. B, Bažanti

Hned po podzimních prázdninách jsme se na připomínku Památky zesnulých vydali na Vyšehradský hřbitov. Prošli jsme kolem Jedličkova ústavu, kde se učí postižené děti. Kousek dál nám paní učitelka ukázala románskou rotundu a porovnali jsme ji s gotickou katedrálou sv. Petra a Pavla. V parku u katedrály jsme se zastavili u sousoší Ctirada a Šárky a také Přemysla Oráče a Libuše a povídali jsme si o nich.

Pak už jsme vešli na Vyšehradský hřbitov. Zajímala nás hlavně jeho část zvaná Slavín, protože jsme chtěli uctít památku našich slavných básníků, spisovatelů a skladatelů. Každý z nás měl pro někoho z nich dopis ne-

bo svíčku, které jsme pokládali na hroby. Nejvíc dopisů od nás dostal Karel Čapek. Moc se nám totiž líbila knížka o Dášeňce.

Cestou zpátky jsme se prošli areálem Vyšehrad a povídali jsme si nejrůznější pověsti.

Z hradeb jsme viděli, jak Prahou protéká řeka Vltava. Připomněli jsme si pověst o Horýmírovi a jeho věrném koni Šemíkovi. Krásně byl vidět i Pražský hrad a Petřínská rozhledna.

Celé dopoledne se nám moc líbilo a někteří z nás se následující víkend vydali na Vyšehrad ještě se svými rodiči.

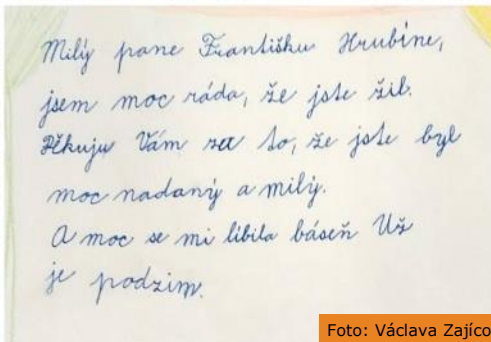

Foto: Václava Zajícová

Vyšehradský hřbitov

Alexandra Petrželková, 7. H

V pátek 8. listopadu se osmáci, žáci volitelného předmětu praktika z dějepisu společně s několika žáky z Housenek vydali na Vyšehradský hřbitov, na „hřbitov slavných“. Jsou tam pohřbeni Češi, kteří se o něco zasloužili – o politiku, vědu, hudbu či literaturu. Našli jsme například hroby Bedřicha Smetany, Milady Horákové, Boženy Němcové, Karla Čapka, Karla Hynka Máchy... Žáci

z praktik z dějepisu si vybrali některou osobnost a u jejího hrobu o ní začali vyprávět základní informace a zapálili svíčku. Na některých hrobech jsme našli dopisy, které napsali Bažanti, naši mladší spolužáci. Prohlídka hřbitova byla opravdu velmi zajímavá. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a moc jsme si výlet užili.

Anežský klášter

Petr Podlešák, 3. Z

Naše třída 3. Z byla 12. 11. 2019 v Anežském klášteře na programu Dílna středověkého malíře. Nejdřív nám pan lektor vyprávěl o mistru Theodorikovi, což byl dvorní malíř Karla IV. a namaloval 129 (původně 130 - ten jeden obraz někam zmizel - neznámo kam) deskových obrazů pro kapli sv. Kříže na Karlštejně. Tyto obrazy znázorňovaly Nebeské vojsko.

Když jsem byl na Karlštejně, říkala nám tam paní lektorka, že v některých rámech obrazů mistra Theodorika jsou takové komůrky, říká se jim relikviáře, a v nich jsou umístěny relikvie. Relikvie jsou ostatky svatých, např. Karel IV. měl na Karlštejně jeden obraz, v jehož rámu bylo umístěno 8 relikvií - 8 klíčů kostí dotyčného svatého. To samozřejmě není možné, protože žádný člověk nemá osm klíčů kostí. Protože si však Karel IV. nebyl jistý, které z těch klíčů kostí opravdu patřily dotyčnému svatému, raději shromáždil všechny klíční kosti, u kterých bylo pravděpo-

dobné, že tomu svatému patřily, a vložil je do rámu obrazu jako jeho relikvie.

Potom jsme v Anežském klášteře viděli modrý lapis lazuli, kámen, ze kterého se již od pradávna vyráběla modrá barva. Dále jsme zjistili, že ve středověku se bílá barva vyráběla z olova, a tak ji lidé nazývali olověná běloba. Vyráběla se tak, že se nechalo rozpustit olovo a potom se nalilo do skleněné nádoby a takto se strčilo do hnoje. Ptáte se, jestli to nebylo jedovaté? Jedovaté to sice bylo, ale tenkrát jim to asi tolik nevadilo, hlavně potřebovali bílou barvu. Dnes už se bílá barva samozřejmě takto nevyrábí, protože by to mohlo někoho otrávit.

Potom jsme šli do ateliéru a začali jsme vyrábět barvy a malovat obrázky. Já jsem třeba kreslil zlatý míč, klíč a meč archanděla Michaela, který se mi moc nepovedl, ale to nevádí :-). Moc jsme si to užili.

Řezbáři v Anežském klášteře

Klára, Karolína a Zuzana, 5. R

4. listopadu jsme se šli podívat na umělce - řezbáře na sympozium řezbářů Zlatý řez. Byli tam studenti řezbářství z Maďarska, Francie, Srbska a Česka, muži i ženy. Každým rokem se pořádá setkání na určité téma a oni ho musí zpracovat během týdne. Celý týden zpracovávali své návrhy na určité téma a vytvářeli ryté umělecké vytvoření. Jejich spolužáci, studenti pražské umělec-

ko-řemeslné školy, se nám hodinu věnovali. Pod jejich vedením jsme si vydlabali mističku, kterou jsme potom odřízli z lipového hranolu. Potřebovali jsme k tomu různá dlátka a hranol byl upevněn v truhlářské stoličce truhlářským svěrákem. Práce nám šla docela od ruky, ale úplně snadné to nebylo. Vlastní výrobek nám udělal radost.

Foto: Zdena Effová

Tučňáci v Senátu

Agáta Storožová

V pátek 22. listopadu jsme vyrazili do Senátu. Jeli jsme k Národnímu divadlu a potom jsme šli po Karlově mostě. Na Karlově mostě jsme si sáhli na sochu sv. Jana Nepomuckého. Celou dobu nás fotili turisté z Číny a Japonska. Kdo chtěl, koupil si za mostem trdelník. Já jsem si ho koupila s čokoládou. Lotti si koupila prdelník. Šli jsme na Valdštejnské náměstí, kde je sídlo Senátu. Měli tam módní záchody. Hodně jsme se divili velkým klikám. Kliky byly nahore, proto vždycky s malým dítětem chodili dospělí. Po cestě zpět jsme byli v McDonaldu. Moc jsem si to užila.

Saša Forgáč

V Senátu jsme byli na prohlídce. Paní průvodkyně nám vypravovala důležité informace. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí o paláci i samém Valdštejnovi. Viděli jsme neobyčejně krásné a drahé památky.

Anežka Galíková

Když jsme dorazili do Senátu, čekali jsme na průvodce. Pak jsme po jednom prošli Bezpečnostním rámem a prohlídka začala. S průvodcem jsme chodili po místnostech. Paní průvodkyně nám říkala o Senátu, a co tam bylo, než tam vznikl Senát.

Foto: Lenka Kabelová

Knihovna na Opatově

Bažanti

Naučili jsme se různé symboly zvané piktogramy a znovu jsme si připomněli, jak nejlépe chránit knihu.

Od toho všeho se pak odvíjely naše úkoly. Pomáhaly jsme osvobodit knihovnu od zlých skřítků, kteří uvěznilí ty hodné skřítky, kteří pomáhají v knihovně. Byla jich celá řada. Např. skřítek Zášupšák, který knížky schválně před čtenářem zastrkává tak, aby knihu nikdo nenašel.

Napřed jsme ale museli skřítky vyhledat. Pro-

hlíželi jsme jednotlivé police a zjišťovali, zda je zde vše správně uspořádáno. V boji se zlobivými skřítky nám musely pomoci naše vědomosti a znalosti.

Abychom hodné skřítky osvobodili, museli jsme splnit nejrůznější úkoly.

Protože toho o knihách už víme hodně, podařilo se nám knihovnu zbavit skřítků, kteří tropí v knihovně nepořádek.

Foto: Václava Zajícová

Adventní svátky

Podle Wikipedie připravily Linda a Nikola, 6. L

Advent je doba příprav na Vánoce, ke které patří některé svátky.

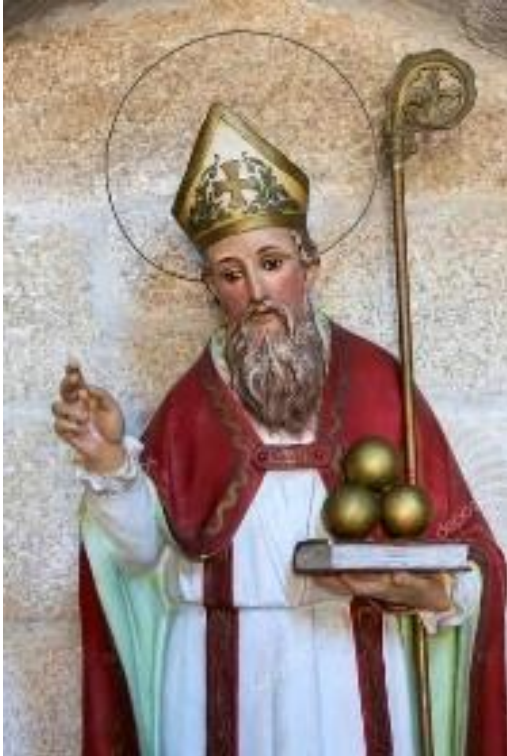
Čtyři adventní neděle – postupně se proti směru hodinových ručiček rozsvěcují čtyři svíčky na adventním věnci: svíčka proroků (na památku proroků, kteří předpověděli Ježíšovo narození). Druhá je betlémská (představuje Ježíšovy jesličky), třetí je pastýřská (připomíná Krista jako starostlivého pastýře), čtvrtá je andělská (vítá Ježíše na tomto světě). Můžou být fialové, červené nebo jedna z nich růžová.

Svátek svatě Barbory – 4. 12.

Barboru představovala vdaná žena, která chodila po vsi, měla metličku a tou šlehala a strašila děti, které se nemodlily a zlobily. Hodné děti dostaly nějaké dárky. Zvykem je utrhnout třešňovou větvičku, která by měla do Štědrého dne vykvést.

Mikuláš – 6. 12.

Mikuláš má svátek 6., ale dětem spolu s andělem a čertem naděluje už 5., protože dřív začínal každý den v okamžiku setmění. Tedy den 6. 12. začal už 5. 12. večer. Mikuláš byl biskup, který žil ve 4. století v Myře. Podle legendy dal peníze třem zchudlým sestrám, aby se mohly vdát. Nikdy nebyl oficiálně prohlášen za svatého.

Lucie – 13. 12.

Lucie byly zvláštní bytosti – ženy s dlouhým zobákem a černými rozpuštěnými vlasy. Skupina chodila po vsi, některé měly metličky a jiné řetězy. Strašily zlobivé děti. Na jejich svátek se nesmělo nic dělat, protože by to zničily. Svatá Lucie si vypíchla oči, aby se nelíbila nápadníkovi, kterého nechtěla.

Redakční rada Kiwi vám přeje krásné Vánoce a mnoho štěstí, zdraví a úspěchů v novém roce! :-)

Adventní dílna

Bažanti

Na svátek sv. Kateřiny jsme měli ve třídě adventní dílnu.

Každý z nás se pokusil uvázat adventní věnec. Vázání není jednoduché, proto nám paní učitelka vysvětlila postup a ukázala nám, jak se správně váže.

Jelikož jsme teprve druháci, museli jsme si při vázání pomáhat ve dvojicích, případně ve

trojicích, abychom udrželi větvičky a drátek.

Věnečky jsme si ozdobili podle svého vkusu, podle nápadu. Paní učitelka pak každému nalepila na přichystaný věnec ozdoby.

Práce to nebyla nijak jednoduchá, ale z hotových výrobků jsme měli velikou radost.

Některým věnce zdobí stůl, jiným dveře.

Foto: Václava Zajícová

Naše tvorba

Malováno gumou

Tereza Marková

Všichni to znáte: při výtvarné výchově kreslíte tužkou, pastely, pastelkami, fixy a malujete vodovými nebo temperovými barvami. Občas si ale zkusíte něco trochu jiného.

Takovou „trochu jinou“ techniku si nedávno vyzkoušeli šestáci. Kreslili totiž plastickou gumou. Tématem bylo jednoduché zátiší, ale jednoduché to vůbec nebylo. Nejprve museli celou plochu pozadí a základní tvar předmětů nakreslit plochou stranou černého uhlí a obrysy pak zvýrazňovali právě gumou. Roztírání prsty bylo zakázáno. Kreslení špičkou uhlí nebo tužkou také.

Jak vidíte na obrázku, úkol zvládli skvěle.

Zkuste si to také, ale smiřte se s tím, že budete umazaní od uhlí až za ušima.

Centrum TS ve spolupráci se ZŠ Jižní vás srdečně zve

Vánoční koncert

*Účinkují žáci
2. - 4. ročníku
a předškoláci.*

17. 12. 2019

18. 00 hodin

Horní tělocvična - vstup hlavním vchodem do ZŠ Jižní.